

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
เจติย์บรรจุพระธาตุพระอรหันต์

(ถวายสร้างเจติย์วัดโศ๓๓ ๓๓) วัดโศ๓๓ เจติย์ก็อยู่ในหัวอกของเราเนะ ต้องมา
 อยู่ที่นี่แหละ ได้ให้คำมั่นสัญญาต่อทางวัดโศ๓๓ แล้ว กับท่านทองที่เป็นสมภาร เรื่อง
 เกี่ยวกับเจติย์ ว่างานเจติย์นี้ไม่ให้หยุดชะงัก ให้ทำเตลิดไปจนกระทั่งเสร็จ เรื่องการเงิน
 การทองนั้น แต่เราไม่ได้พูดอย่างนี้เนะ เราจะไปหาตีตามกระเป๋านี้เอามาให้พอ ทำเลย
 บอกกันแหละ ตอนนั้นพูดอยู่วัดโศ๓๓ ไม่ได้บอกว่าเที่ยวหาตีกระเป๋านี้กระเป๋านี้ ถ้า
 พูดอยู่ที่นี้ซัดเลย กระเป๋าไหนไม่ดีแตกเลย

เราเทิดทูนครูบาอาจารย์ทั้งหลาย เจติย์วัดโศ๓๓ นี้จะเป็นเจติย์ประวัติศาสตร์
 สมัยปัจจุบันได้อย่างสด ๆ ร้อน ๆ และอย่างทันสมัยด้วย คือเราจะอาราธนาครูบา
 อาจารย์ทั้งหลาย นับแต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ลงมา ตลอดครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่
 เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ซึ่งเป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ เวลาท่านมรณภาพไปแล้ว อัฐิของท่าน
 กลายเป็นพระธาตุ ๆ จะอาราธนาพระธาตุนั้นมารวมอยู่ที่เจติย์วัดโศ๓๓การามทั้งหมดเลย
 เพราะฉะนั้นเจติย์องค์นี้จึงต้องเอาเต็มเหนี่ยวเลย เราทำด้วยความเทิดทูนครูบาอาจารย์
 ทั้งหลายในสมัยปัจจุบัน

พระอรหันต์ที่นิพพานไปแล้ว ๆ พระธาตุของท่านถูกอาราธนามาอยู่ที่วัด
 โศ๓๓การาม เป็นจุดศูนย์กลางแห่งประเทศไทยเหมือนกัน นี่เป็นปัจจุบันสด ๆ ร้อน ๆ
 เช่นเดียวกับครั้งพุทธกาลที่พระอรหันต์ทั้งหลายท่านนิพพานแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็น
 พระธาตุ ๆ แต่ส่วนที่จะไปรวมในจุดใด ๆ เราไม่เคยปรากฏนะ จะมาปรากฏที่วัด
 โศ๓๓การามเราเนะ อันนี้ก็เราละเป็นตัวการ ว่างั้นเถอะเนะ อาราธนาพระธาตุของท่านมา
 รวมอยู่ที่นั่นทั้งหมด ที่เจติย์วัดโศ๓๓การาม

ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ นี้มีน้อยเมื่อไรปัจจุบันนี้ เวลาท่าน
 มรณภาพลงไปแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ ๆ มีเยอะ เกือบสรวงเอาไว้บูชา ถึง
 กาลเวลาแล้วจะอาราธนาท่านไปรวมองค์อยู่ที่วัดโศ๓๓การาม ให้พี่น้องชาวไทยชาวพุทธ
 เราได้กราบไหว้บูชาสด ๆ ร้อน ๆ บรรดาพระอรหันต์ทั้งหลายที่มารวมอยู่ที่วัด
 โศ๓๓การาม เราจึงได้อุตสาหะพยายาม งานนี้ให้ก้าวเดินตลอด เราบอก ไม่ให้มีเรื่องหยุด
 ชะงักเรื่องการเงินการทอง เราจะเทิดทูนท่านเต็มหัวใจ เราว่างั้น เราอยากให้สิ่งศักดิ์
 สิทธิ์วิเศษได้ปรากฏในท่ามกลางแห่งกรุงสยามของเรา คือวัดโศ๓๓การาม ด้วยพระธาตุ

ของครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ มาประดิษฐานอยู่ที่นั่น

องค์หนึ่งที่ไม่มรณภาพอยู่เมืองกาญจน์ (ชื่ออาจารย์เสถียรครับ) เออ พระเสถียรที่อยู่ติดต่อกับพม่า เมืองกาญจน์นะ นี่ท่านสั่งไว้เลย เห็นไหมละ ความแน่ใจของท่าน ก่อนที่ท่านจะตายท่านสั่งไว้เรียบร้อยเลย อัฐิของท่านจะเป็นพระธาตุแน่นอน บอกไว้เลย แล้วก็พระธาตุ แล้วเป็นพระธาตุมีแปลก ๆ ไหม (เป็นครับ ใส่เป็นกระจกเลย ครับ) ก็อย่างนั้นแหละ เราสืบทราบและสืบเสาะมานี้ ท่านอยู่อุดรนะฟังว่า แล้วท่านไป ยังไง ๆ จึงไปอยู่ที่เมืองกาญจน์ (ถูกต้องไปแหละครับ) แต่ครั้งรวมแล้วก็ไม่พันทิ้งที่อยู่ของท่านมีแต่เทพเรา อย่างนั้นนะ เทปเราทั้งนั้น มีตั้งแต่เทพหม้อเล็กหม้อจิว อย่างนั้นละ ท่านปฏิบัติ ท่านสั่งเสียไว้เลยว่าเวลาท่านตาย สั่งเสียเกี่ยวกับร่างกายของท่าน เวลาท่านตายแล้วอัฐิของท่านจะเป็นพระธาตุ ดูว่าเป็นแก้วเป็นอะไรก็มี นี่องค์หนึ่ง

คือบรรดาพระท่านที่อัฐิกลายเป็นพระธาตุแล้วนั้น เราจะพยายามหาอาคารนาท่านมารวมอยู่ที่วัดโคศคารามเรา ให้เป็นจุดศูนย์กลาง ภาคกลางด้วย ท่ามกลางแห่งประเทศไทยด้วย บรรจุพระธาตุท่านไว้ที่นั่นเลย พระธาตุนี้มีซำมีเร็วต่างกัน องค์ใดที่ท่านปฏิบัติรู้ธรรมแบบชิปปาภิญา คือรู้อย่างรวดเร็วแล้วนิพพานไปเสีย อย่างนี้อัฐิของท่านจะกลายเป็นพระธาตุซำ องค์ที่บำเพ็ญไป ๆ ตั้งแต่สมาธิ ปัญญา เรื่อยไปอย่างเชื่องช้า ไปอย่างสม่ำเสมอ พอท่านมรณภาพไปแล้ว อัฐิของท่านจะกลายเป็นพระธาตุได้เร็ว ๆ

ความช้าหรือเร็วของพระธาตุขึ้นอยู่กับใจที่บริสุทธิ์ช้าเร็วเท่าไร ถ้าใจบริสุทธิ์แล้วครองชั้นธัญญาน พอท่านมรณภาพไป อัฐิของท่านจะกลายเป็นพระธาตุอย่างรวดเร็ว คือท่านครองชั้นธัญญาน การครองชั้นธัญญานนั้น จิตของท่านที่บริสุทธิ์แล้วจะชักฟอกธาตุชั้นธัญญานเอง เป็นเอง ชักฟอกอยู่ในนั้น ๆ ในตัว ยิ่งเวลาท่านเข้าพักสมาธิสมาบัติของท่าน เช่นภวานานี้ อันนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ กระแสของจิตอยู่นี้หมด จิตดวงนี้ฟอกตลอด ชักฟอกตลอด ถ้าผู้ครองชั้นธัญญานนี้เป็นอย่างรวดเร็ว ถ้าบรรลุธรรมอย่างรวดเร็วแล้วก็นิพพานไปเสียรวดเร็วเหมือนกัน อันนี้อัฐิจะกลายเป็นพระธาตุซำ ๆ เรื่องเป็น-เป็น หากช้าหรือเร็วต่างกัน

จิตที่บริสุทธิ์อยู่ในชั้นนี้เป็นหลักธรรมชาตินะ จิตที่บริสุทธิ์เป็นพื้นฐานการชักฟอกธาตุชั้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของจิตโดยหลักธรรมชาติ ก็เป็นหลักธรรมชาติฟอกอยู่ในตัวนั้นแหละ ฟอกอยู่ในตัว เวลาท่านเข้าสมาธิสมาบัติภวานานี้ก็ยิ่งฟอกร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ชักฟอกอยู่ในนั้นร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นอัฐิของท่านกับอัฐิของคนเราทั่วไปจึงต่างกัน ต่างกันที่จิตบริสุทธิ์ จิตที่บริสุทธิ์นี้ชักฟอกธาตุชั้นให้เป็นที่ธาตุชั้นที่

บริสุทธิ์ไปตามส่วนของธาตุซึ่งเป็นด้านวัตถุ ต่างกันอย่างนี้ เรื่องธรรมเป็นอกาลิโก เป็นพื้นฐานตลอดเวลาที่จะรับ สำหรับภาชนะได้แก่จิตใจของผู้ปฏิบัติใคร่ธรรมใคร่ธรรม นี่เป็นภาชนะที่จะรับรองธรรมอยู่ตลอดเวลา ธรรมนี้มีมาตั้งเดิมตั้งกับตั้งกลับ ก็กับก็กลับ มีมาตั้งเดิม ภาชนะคือจิตแต่ละดวง ๆ จะเข้ารับรองธรรมอันนี้ได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับอำนาจหรือวาสนาบุญญาภิสมภารของผู้บำเพ็ญ เมื่อเข้าถึงขีดสุดแล้วก็เป็ นธรรมธาตุด้วยกัน ธรรมชาตินั้นเรียกว่าธรรมธาตุ หรือนิพพาน เรียกว่าสุปาภิเสสนิพพาน ลินกิเลสแล้วแต่ยังครองชั้นอยู่ รับผิตชอบธาตุชั้นซึ่งเป็นส่วนสมมุติอยู่เท่านั้น

ธรรมพระพุทเจ้านี้เลิศเลอ พุทธนี้มันอดไม่ได้นะเพราะอำนาจแห่งความเมตตา กับพี่น้องทั้งหลายไม่ใช่อะไร ใครอย่ามาคิดนะว่าหลงตาพุทธมีเจตนาไอ้อวด เรียกว่า เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นตลอดเลยนะ วิ่งรถไปตามทางเห็นเขาขายของอยู่ตามทาง จอดรถให้ถามดู ขายมีอะไรบ้าง หยิบเอาสัก ชิ้นหนึ่งสองชิ้นแล้วให้เงินเขา จะให้เงินจำนวนเท่าไรก็ให้แล้วไป เท่านั้นละ มันเป็นอย่างนั้นอยู่ในจิตนี้ ธรรมชาตินี้มันจำครอบโลกธาตุอยู่แล้ว พุทธให้มันชัด ๆ อย่างนี้แหละ แล้วอันนี้เป็นกระแสของเมตตาไปด้วยกันด้วย เลยอดหนีไปหมด

จึงว่ากิริยาของจิตที่บริสุทธิ์แล้วออกมาทางธาตุทางชั้นอะไร ไม่เป็นภัยต่อผู้ใด ว่าอย่างนั้นเถอะ ไม่เป็น เอาไม้หวดหมาก็ไม่เป็น ทำไม้จิงไม่เป็น ไม่เห็นไอ้ปูกี้มันร้องนี่นะ ไอ้ปูกี้ก็กับไอ้หมี่ ไอ้ปูกี้ก็มันตัวสำคัญมันมักจะรังแกไอ้หมี่ ไอ้หมี่ไม่ถือสถือสาถือ เป็นเด็ก ที่นี้อยู่ ๆ ไปแ้วตอะไรมัน มันก็ไว้วากวักขึ้นตรงนั้นซีไอ้หมี่มันเจ็บ เอาไม้เรียวกเราก็บอก เรียกผู้กำกับเอาไม้เรียวกมา ไปจับไอ้ปูกี้ก็มันรังแกเขา มันวิ่ง ๆ ไปเอามาให้ได้ อุ่มมาเลย เออวางตรงนี้ ไม้เรียวกหวดใส่เสียเปรี๊ยะ ๆ เจ็บอยู่นะ ใส่เปรี๊ยะ ๆ นิ่งเลย จับ ไอ้หมี่มา ฟาดไอ้หมี่สามหน เพราะไอ้หมี่มันบันดลบันดาลให้มันโมโห ไอ้นี้เป็นตัวยุ่ง เอาเสียสี่หน ตีแล้วเจ็บเลย

เราพูดเรื่องอะไรมาหาหมาลืมนแล้วนะ (ความเมตตาครับ) เมตตาหมาก็ยังหวดได้ มันก็เจ็บ คือเจ็บเพื่อมันจะเข็ดหลาบ ตั้งแต่นั้นมาไม่มีอะไรกันนะ พอเฮือนี่วังหนีเลย เขารู้แล้วว่าไม้เรียวกจะมา อย่างนั้นแหละสอนหมา มันพูดอะไรมาหาหมา (ไม้เรียวกก็เมตตาอะ) ไม้เรียวกก็เมตตา มันมีได้เหมือนกัน อย่างหวดไอ้ปูกี้ก็กับไอ้หมี่เห็นต่อหน้าต่อตา หวดก็หวดด้วยความเมตตา หวดให้มันเข็ด อย่มาทำกันอย่างนี้ใช้ไม่ได้ แล้วมันเข็ดนะไม่อะไรกัน พอเห่อ ๆ นี้อิงเลย เขารู้ผิต พอเหื่อนี้เขารู้ทันที่วังหนี เขาเข็ดเข้าใจ โหม หมายังเข็ด คนไม่เข็ด หวดเท่าไรมันก็ไม่เข็ดพวกนี้ละ ไม่ทราบอะไร ถ้าอย่างนั้นก็สู้ไอ้หมี่กับไอ้ปูกี้ก็เราไม่ได้ พวกอยู่ในศาลานี้ เอายอมรับหรือไม่ยอมรับ ตรงไหนที่

ยอมรับต้องยอมรับเขาซี ตรงไหนเข็ดก็บอกว่าเข็ด ถ้ายังไม่ยอมรับแล้วแสดงว่าสู้หมาไม่ได้

ขอให้พี่น้องทั้งหลายเราที่เป็นชาวพุทธ ให้ตื่นเนื้อตื่นตัวเข้าสู่ธรรมสู่ธรรมะ บ้านเมืองเราจะมีธรรมสงบ่มเย็น ถ้าปล่อยให้กิเลสออกหน้าอยู่นี้จะเป็นไฟกันทั่วโลกเลย ไม่มีทางที่กิเลสจะพาโลกให้มีความสงบร่มเย็น มีแต่ธรรมเท่านั้น ธรรมลงไปตรงไหนเหมือนน้ำดับไฟ สาดลงไปตรงไหนเปลวมันยุบลง ๆ เลยละ กิเลสค้นหาเป็นไฟอยู่ภายในจิตใจ แดงโร่อยู่นั้น บ้านนั้นเจริญบ้านนี้เจริญ มันอยากหัวเราะนะพูดจริงๆ ก็หัวใจนี้มันดูอยู่หมดนี่จะว่าไง มันเจริญที่ไหน

ใหญ่เท่าไรยังเป็นไฟกองใหญ่อยู่นั้น พูดให้มันชัดเจนอย่างนี้ละ ใหญ่เท่าไรปรากฏชื่อลึมนามที่ยกยกกันก็มีแต่กิเลสยกยกกัน ชี้ยกยกชี้ว่าอย่างนั้นเถอะ มันฟังไม่ได้ สายตาของธรรมดูเข้าไปมันรู้หมดนี่ ไม่อย่างนั้นศาสดาองค์เอกจะมีในโลกได้หรือ ถ้าไม่เห็นโลกมีได้อย่างไร ต้องเห็นโลกทุกอย่าง มองเห็นหมด จึงว่า โลกวิทู ละซี เพียงตัวเท่าหนุมันก็รู้ว่าไง ไม่ใช่คุย เราพูดตามความจริงที่มีอยู่ในหัวใจเรา นอกจากจะนำมาพูดบ้างไม่พูดบ้าง อะไรที่พอจะเป็นประโยชน์บ้างก็นำมาพูด อะไรจะไม่เป็นประโยชน์ก็อยู่ในลิ้นชัก ไม่กดไม่ดันที่จะอยากพูดอยากคุย อย่างนั้นไม่มี

ถ้าเหตุการณ์ที่ควรจะพูดหนักเบาเล็กน้อย มันจะออกของมันเอง พอออกแล้วดับปั๊บเงียบเลย ไม่มีอะไรเหลือ ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ จึงเป็นตัวอย่างของโลกได้ จึงอยากขอให้พี่น้องทั้งหลายได้หันหน้าเข้าสู่ธรรม เฉพาะอย่างยิ่งที่จะเป็นประจักษ์พยานของพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริงคือจิตตภาวนา ท่านทั้งหลายอย่าปล่อยนะ ให้ภาวนา ควรจะได้อันละ ๑๐ นาที ใน ๒๔ ชั่วโมงขอ ๑๐ นาทีมาบำเพ็ญเพื่อจิตใจจะได้เขียวหรือบั้งคับเจ้าของบั้งซี ๒๔ ชั่วโมง ขอเพียง ๑๐ นาที บำเพ็ญจิตในเวลาภาวนา ระวังจิต

จิตนี้มันยุ่งตลอดเป็นไฟตลอดนะ พอภาวนาเข้าไปนี้จะค่อยระงับลง ๆ ระวังอารมณ์ อารมณ์ที่เป็นพินเป็นไฟระงับลง ๆ ด้วยธรรมคือจิตตภาวนา แล้วจิตใจจะเย็นขึ้น ๆ ระวังมากเท่าไรจิตใจยิ่งเย็นสง่าผ่าเผยขึ้น แสดงฤทธิ์เดชให้เห็น ดีไม่ดีเห็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์ในเจ้าของ อุทานในเจ้าของเองนะ มันเป็นขึ้นได้ในจิต ถ้าธรรมเข้าแทรกแล้วเป็นอย่างนั้น จึงอยากขอให้พี่น้องทั้งหลายภาวนา นี้พูดออกมาจากหัวใจนะ ไม่ได้มาพูดปาว ๆ หลอกท่านทั้งหลาย ถอดออกมาจากหัวใจเท่าที่ถอดออกมาได้เท่านั้นเอง ที่มากกว่านั้นไม่พูด

นี่มันจวนจะตายแล้วยังเป็นห่วงเป็นใยมาก ใครจะว่าอะไรไม่สนใจ อำนาจแห่งความเมตตาที่ครอบคลุมเลย มีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่างที่อะไรจะมาต้านทานได้ไม่มี

สมควรจะพูดหนักเบาอย่างน้อยเพียงไรจะออกเองทันที ๆ เลย โถ จิตดวงนี้ถึงขั้นที่พิเศษแล้วเป็นอย่างนั้นนะ อุทานนั้นละ คิดดูตั้งแต่ไปภาวนาเดือนกุมภาพันธ์ก็ยังเคยพูดให้ฟังแล้ว เดินจงกรมอยู่ตอนจวนสว่าง ตื่นเช้า ทางจงกรมมันยาวเดินจงกรม จิตนี้มันสว่างไสว ความว่างของมันก็ว่างเต็มทีของมัน แต่ยังไม่สิ้นนะ มันว่างอยู่ในขั้นนี้ต่างหาก

จนออกอุทานในใจ โอ้โฮ จิตของเราทำไมจึงอัศจรรย์ถึงขนาดนี้เชียวหนา มันเป็นในใจนะ มองดูที่ไหนมันสว่างจ้าครอบไปหมดเลย ความอัศจรรย์ก็อยู่ในจิต ความสว่างไสวก็อยู่ในจิต ทำไมจิตของเราจึงได้อัศจรรย์เอามากนักหนานา นี่สายตาของธรรมท่านเห็นแล้วนะ มันยังหลงอยู่นะนี่ เพราะฉะนั้นท่านจึงเตือนขึ้นมา เตือนขึ้นมาในเวลานั้น พออันนี้สงบลงไปปั๊บ ธรรมนี้ผุดขึ้นมาเป็นคำ ๆ เลย นี่ละธรรมเกิดจากใจ ธรรมเกิดไม่ใช่กิเลสเกิด นี่ก็อัศจรรย์ตัวเองนะ เรียกว่ากิเลสเกิดนั้น

ธรรมชาตินั้นก็ติดตามชั้นของจิตของธรรมนะ แต่จิตจะไปชมเชยว่า แหม จิตของเราอัศจรรย์ มันหลงแล้วนั้นนั่น เพราะฉะนั้นพระธรรมท่านจึงเตือนจุดนี้ละ ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแลคือตัวภพ นั่นท่านบอกขึ้นมาเลย จุดต่อมก็คือจุดแห่งความสว่างไสว นั่นแหละ นั่นละผู้รู้ตรงนั้น อยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ ท่านเตือนขึ้นมาเรายังจับไม่ได้นะ จนกระทั่งกลับมาเตือนหก กลับมาเขาลูกนั้นอีกที่จะมาม้วนเสื่อธรรมประเภทนี้ กลับมาคราวหลังอันนี้จึงขาดสะบั้นลงไป จำขึ้นมาคราวนี้ ความอัศจรรย์ตัวเองในพักก่อนในเดือนสามนั้น กับความอัศจรรย์ตัวเองในพักสุดท้ายเดือนหกนี้ มองดูแล้วมันตำหนิความสว่างไสวของตนในขั้นต้นนั้นนะ ว่าเป็นเหมือนกองขี้ควาย ฟังซินะ

เมื่อความสว่างอันนี้ขึ้นทับแล้วอันนั้นเหมือนกองขี้ควาย ที่เราว่าอัศจรรย์นั้นละ เป็นเหมือนกองขี้ควาย อันนี้เหนือขนาดไหน นี่เป็นธรรมชาติแท้ ธรรมชาติที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนทุกอย่างแล้วครอบอันนี้ อันนั้นจึงกลายเป็นกองขี้ควายไป นี่ถึงเวลามันอัศจรรย์มันอัศจรรย์เหมือนกันนะจิตนี้นะ ถึงขั้นมันอัศจรรย์-อัศจรรย์เหมือนกัน พอเลยนั้นไปแล้วที่นี้พูดไม่ได้เลย เป็นอยู่ในจิตล้วน ๆ ไปที่ไหนก็เป็นอย่างนั้น ไม่ว่าอิริยาบถใดยืนเดินนั่งนอน ธรรมชาตินั้นไม่มีอิริยาบถ เป็นธรรมชาติ ท่านว่านิพพานเที่ยง ก็คืออันนั้นเองจะเป็นอะไร

ธรรมธาตุก็คืออันนั้นเอง ความบริสุทธิ์ที่สุดส่วนคืออันนั้น ไม่มีว่ายืนเดินนั่งนอนอิริยาบถสี่เปลี่ยนแปลงไปอย่างนี้ไม่มีธรรมชาตินี้ คงเส้นคงวาหนาแน่นจึงเรียกว่านิพพานเที่ยง เที่ยงอยู่ที่หัวใจ ไม่ต้องไปถามใครรู้เอง พระพุทธเจ้าประทานไว้แล้วว่า สนฺทิลฺลิกโก ไปทูลถามพระองค์หาอะไร นี่เป็นธรรมสุดยอดแล้วสนฺทิลฺลิกโก ขอให้ปฏิบัติไปซี คำพูดเช่นนี้เราก็ไม่เคยมาพูด ก็มันไม่รู้พูดได้อย่างไร เมื่อเวลารู้แล้วปิดไม่อยู่

อย่างที่เทศน์สอนโลกอยู่เวลานี้ไม่เคยสะทกสะท้านกับผู้ใดว่า จะมาคัดค้านต้านทานว่า เทศน์อย่างนั้นผิดไป ๆ อย่างมากก็มีแต่บอกว่า เอา ๆ ถ้ามมา อย่างที่เขายกโทษพวกเปรตพวกผีปากอมขี้ มันมายกโทษว่าหลวงตาบัวอวดอุตริมนุสธรรม จะปรับหลวงตาบัวเป็นปาราชิก เราก็บอกสั้น ๆ เลยว่าให้ยกโคตรมา ให้ยกโคตรมาฟ้องเรา เราบอกจนกระทั่งปานนี้มันตายหมดทั้งโคตรแล้วก็ไม่รู้ณะ

เราเฉยเราไม่เคยสนใจ มันเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง อะโรมาเท้าว้อ ๆ ปากก็ปากอมขี้เสียด้วย ปากพระพุทธเจ้าปากสาวกทั้งหลายทำนอมธรรมนี่นะ ท่านเอามาพูดนี้ท่านปากอมธรรม อันนี้ปากอมขี้มันเข้ากันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงพูด ถ้าจะเอาโลกมาเป็นประมาณ โลกมันก็เหมือนกองมูตรกองคูถเอาประมาณได้อย่างไร ธรรมเหนือทุกอย่างแล้ว เอาธรรมออกละซิที่จะเป็นประโยชน์แก่โลก เอามูตรเอาคูถที่ไหนมันก็มีเหมือนกัน อดอยากอะไรมูตรคูถเต็มหัวใจ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง มูตรคูถ

ธรรมพระพุทธเจ้านี้สด ๆ ร้อน ๆ นะ ขอให้ฟื้นขึ้นมาที่หัวใจ อย่าไปฝันที่สมัยนั้นสมัยนี้ อย่าเอามาใส่สมัยนั้นสมัยนี้ มีแต่มีดกับแจ้งเท่านั้นแหละ สมัยมีฤทธิ์มีเดชอะไร ก็เลสต่างหากที่มีฤทธิ์มีเดชทำลายสัตว์โลก และธรรมต่างหากที่มีฤทธิ์มีเดชทำลายกิเลสให้ม้วนเสื่อลงจากจิตใจ มีธรรมเท่านั้น เอาธรรมให้ดี ทางด้านจิตตภาวนานี้สำคัญมาก จะเป็นสักขีพยานได้อย่างจ้ง ๆ ทีเดียว เวลาปรากฏขึ้นนี้สด ๆ ร้อน ๆ นะ เหมือนพระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้า ๆ ยิ่งธรรมะละเอียดเข้าไปเท่าไรนี้เหมือนพระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้า นิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ

เพราะฉะนั้นผู้ที่ปฏิบัติธรรมถึงธรรมชั้นสูงเข้าไปเท่าไรอยู่ไม่ได้เลย ถึงธรรมชั้นสูงยังงี้ก็ไม่อยู่ มีแต่จะไปทำเดี๋ยว ๆ นั้นเรียกว่านิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนเราเรียนหนังสือ ไปถึงนิพพาน เอ้อ นิพพานมีหรือไม่มีน้ำ นั้นฟังซินะ ส่วนใหญ่เชื่อนิพพานว่ามี แต่ส่วนย่อยมันแบ่งกัน ว่านิพพานมีหรือไม่มีน้ำ บาปบุญมีหรือไม่มี นรกสวรรค์มีหรือไม่มี ส่วนใหญ่เชื่อ แต่ส่วนย่อยมันไปแบ่งกันละซิ บาปบุญนี้มีจริงหรือไม่มีน้ำ ส่วนใหญ่มันเชื่อแล้วนะ ส่วนย่อยมันไปแบ่งกัน เห็นไหมละ มันมีมากมีน้อยแบ่งกัน จนกระทั่งถึงนิพพาน อ่านไปถึงนิพพาน เอ้ นิพพานมีหรือไม่มีนะ ทั้ง ๆ ที่จิตใจมุ่งต่อนิพพาน ส่วนใหญ่มุ่งอยู่แล้ว แต่สิ่งปลีกย่อยที่มันไปแบ่งกันนี้ นิพพานมีหรือไม่มีหนา

เวลาก้าวเข้าสู่ธรรมชั้นสูง ๆ ที่จะไปโดยถ่ายเดียวแล้ว นิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม มีหรือไม่มีก็ตามไม่สนใจ อยู่ชั่วเอี่ยม ๆ สัมผัสสัมมนอน ทุกสิ่งทุกอย่างสัมไปหมด ดัดดินที่ จะออกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น นี่ละธรรมเมื่อเข้าสู่ใจแล้วอยู่ไม่ได้นะ เพราะเหตุไร เพราะ

กิเลสเป็นไฟเผาโลกมาตั้งกับตั้งกำลัปไม่มีใครรู้ นอนอยู่ท่ามกลางของงูจงอางของงูสามเหลี่ยม งูเห่า นอนได้สบาย ๆ พวกเรานี้พวกนอนอยู่ในท่ามกลางสามเหลี่ยม จงอาง งูเห่า นั้นแหละ มันนอนสบายพวกนี้ บรรดาสาวกตั้งแต่พระโสดาขึ้นไป สกิทาคา อนาคา นี้โดดออกจากนี้แหละ ออกจากสามเหลี่ยม จงอาง คือเห็นภัยมากแล้ว โดดออก ๆ นิพพานเลยกลายเป็นอยู่ชั่วเอื้อม ๆ ดืดผิง ๆ เลย

พวกนี้พวกเห็นภัยในจงอาง สามเหลี่ยมแล้ว คือกิเลสทั้งหลายเท่ากับจงอาง สามเหลี่ยมหรืองูเห่านะ ถ้าเทียบว่างูเป็นอย่างนั้น ที่นี้ท่านที่เห็นภัยแล้วอย่างไรก็ได้ตัดโดยถ่ายเดียว เพราะฉะนั้นความเพียรจึงไม่มีวันมีคืน จนฝ่าเท้าแตก อย่างพระโสดา ท่านเดินกรมจนฝ่าเท้าแตก ไม่แตกยังงี้ ถ้าได้ลงทางจงกรมเมื่อไรล้มเลย ล้มแล้วเวลาเห็นดเหนี่ยวเมื่อยล้าล้ม เรื่องหิวเรื่องโหยเรื่องน้ำเรื่องท่าไม่มี มีแต่ฟัดกันเหมือนนกมวยเขาเข้าวงในกัน เขาไปกำหนดเวลาล่วงเวลาอะไรเวลาได้เข้าวงใน

อันนี้จิตกับกิเลสกับธรรมฟัดกันเข้าวงในแล้วเป็นแบบนี้ละ ไม่รู้จักเป็นจักตาย มีแต่จะให้พัน ๆ นิพพานอยู่ชั่วเอื้อม ๆ ตลอด จนกระทั่งพุ่งไปเสียเลย นั้นหายห่วงที่นี้หมดภัยทุกอย่าง ที่อยู่ในสามแดนโลกธาตุนี้เป็นภัยทั้งนั้น ๆ ในจิตดวงบริสุทธิ์ถือเป็นภัยทั้งนั้น ผางออกมาแล้วเท่านั้นพอ เข้าใจใหม่เท่านั้นพอ ถึงนั้นแล้วพอ นี้ละธรรมพระพุทเจ้าเอื้อมอยู่กับหัวใจเรานะ เอื้อมจุดลาก ให้พากันเห็นใจพระพุทเจ้าที่มีพระเมตตามากนะ ให้พยายามบิบบินทุกคน ๆ

อย่าอยู่เฉย ๆ นอนเฉย ๆ งูเห่างูจงอางนี้มันจะเอาเมื่อไรได้ทั้งนั้นละกับเรา เพราะอยู่ในทรวงอกของมันแล้วมันจะสับเมื่อไรก็ได้ เราอยู่ในทรวงอกของกิเลส มันสับเมื่อไรได้ทั้งนั้น สับให้ช้ำเกียจช้ำคร้าน ท้อแท้อ่อนแอ สับได้วันยังค่ำ ไปที่ไหนเห็นแต่พวกนี้สับหัวคน เดินไปไหนเห็นแต่พวกสามเหลี่ยม จงอาง งูเห่า สับอยู่ตลอดเวลา พวกเราก็ให้มันสับไปเรื่อย เลือดสาดก็ให้สับไปเรื่อย เพลินนอนเพลินอยู่เพลินกินเพลินช้ำเกียจช้ำคร้าน เรียกว่าให้มันสับไปเรื่อยพวกเรา จำเอานะทุกคน

เรื่องธรรมพระพุทเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ เราพูดปัจจุบันนี้พูดชัด ๆ เลย สด ๆ ร้อน ๆ ที่เอามาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังนี้ ธรรมแบบเดียวกันกับธรรมพระพุทเจ้าที่ตรัสรู้ เป็นจิตที่บริสุทธิ์แบบเดียวกัน นตฺถิ เสฺยโยว ปาปิโย บรรดาท่านผู้ที่มีจิตบริสุทธิ์แล้ว เสมอกันหมด เป็นความเสมอภาคกันความบริสุทธิ์ อำนาจวาสนาบุญญาภิสมภาร มากน้อยต่างกัน นิสสัยวาสนาเป็นเครื่องประดับ แต่ธรรมชาติที่บริสุทธิ์นั้นเหมือนกันหมดเลย นี่มันก็เป็น จะว่าคุยหรือไม่คุยก็ตามมันเป็น ยิ่งจวนจะตายแล้วยิ่งเป็นห่วงมากนะ จึงสอนแล้วสอนเล่า ย้ำอยู่ตลอดเวลา อย่าพากันนอนหลับทับสิทธิ์เจ้าของ สิทธิ์เป็น

มนุษย์ควรแก้พุทธศาสนาโดยตรง อย่างอนหลับทับสิทธิ์ให้กิเลสต้นหาความซีเกียจซี
คร้านมันเหยียบขี่รดหัวอยู่ตลอดเวลา เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz